

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Tomáše Herce a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce: **B. V.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 81/11, Praha 5, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 16. 5. 2024, č. j. 59 A 21/2024-9,

t a k t o:

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížností napadá v záhlaví označené usnesení, kterým Krajský soud v Praze (dále jen „krajský soud“) podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 68 písm. f) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“), jako nepřípustný návrh odmítl jeho žalobu proti rozhodnutí žalovaného ve věci žádosti o informace ze dne 10. 3. 2024. Navrhuje změnit výrok I. napadeného usnesení tak, že se žaloba neodmítá. Současně vznesl požadavky „dle § 36 odst 3 zákč. 150/2002 + dle § 30 + § 138 osř“, jakož i „dle § 9/4 pís C zákč. 549/91 sb“.

[2] Nejvyšší správní soud (dále též „NSS“ nebo „kasační soud“) usnesením ze dne 12. 6. 2024, č. j. 5 As 160/2024-5, z důvodu zneužití práva zamítl žádost stěžovatele o přiznání osvobození od soudního poplatku (výrok I.) i jeho návrh na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti (výrok II.). Podle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení zaplatil soudní poplatek za kasační stížnost, který podle položky č. 19 sazebníku soudních poplatků činí částku 5 000 Kč (výrok III.). Zároveň jej vyzval, aby s ohledem na požadavek zastoupení advokátem podle § 105 odst. 2 s. ř. s. ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení buďto předložil plnou moc udělenou jím advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti nebo ve stejné lhůtě prokázal, že má

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie (výrok IV.).

[3] Usnesení zahrnovalo poučení stěžovatele o následcích nevyhovění některé z těchto výzev. Stěžovateli bylo doručeno v úterý 18. 6. 2024 (doručenka na č. l. 7 spisu NSS). Lhůta 15 dnů pro zaplacení soudního poplatku uplynula ve středu 3. 7. 2024.

[4] Stěžovatel požádal, aby Nejvyšší správní soud podle § 9 odst. 4 písm. c) zákona o soudních poplatcích nezastavil řízení. Podle tohoto ustanovení by tak mohl postupovat, „je-li nebezpečí z prodlení, v jehož důsledku by poplatník mohla vzniknout újma, a poplatník ve lhůtě určené soudem ve výzvě podle odstavců 1 a 2 sdělí soudu okolnosti, které toto nebezpečí osvědčují, a doloží, že bez své viny nemohl poplatek dosud zaplatit“. Uvedené podmínky nebyly v posuzované věci splněny. Smyslem citovaného ustanovení je zohlednit situaci, kdy poplatník je ochoten a schopen soudní poplatek uhradit, ale zabránila mu v tom jiná událost. Toto ustanovení ale nesměřuje na případy, kdy poplatník tvrdí, že není schopen soudní poplatek uhradit z důvodu svých nepříznivých majetkových poměrů, a o jeho žádosti o osvobození od soudního poplatku již soud pravomocně rozhodl tak, že se mu osvobození nepřiznává (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 1. 7. 2015, sp. zn. 32 Cdo 76/2015). Stěžovatel žádné skutečnosti, které by opodstatňovaly postup podle § 9 odst. 4 písm. c) zákona o soudních poplatcích netvrdil ani neosvědčil. Pouze uvedl výši svého starobního důchodu jako jediného zdroje příjmu.

[5] Vzhledem k tomu, že stěžovatel v určené lhůtě soudní poplatek nezaplatil a nebyl dán ani důvod podle § 9 odst. 4 písm. c) zákona o soudních poplatcích, Nejvyšší správní soud podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích řízení zastavil. K tomu kasační soud dodává, že stěžovatel v určené lhůtě ani nepředložil požadovanou plnou moc udělenou advokátovi, ani neprokázal, že zastoupení advokátem se u něj nevyžaduje, neboť sám má vysokoškolské právnické vzdělání.

[6] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s., který stanoví, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. července 2024

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu

